

מיכאל יצחק מלך ואברהם פולדמן הי"ד

פרשת כי-תשא, אדר א' תשע"ד   שנה שלושים וחמש, גיגילון מס' 21

גיגילון זה יוצאת לאור בחסות עיריית רחובות, האגף למוסדות העירייה, המחלקה לתרבות ותרבות תורנית

מאירא רמא לבירא עמייקתא

"**שְׁרוּ מִמֶּרְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָם, עַשׂ לְקָם עֲגָל מִשְׁכָּתָה**" (לב, ח).
חטא עבودה זרה שונה משאר חטאים. בשאר החטאים - אפילו כדי יכול לחטא בחטא כל שהוא, מה שאינו כן בעבودה זרה, אפילו סתם אדם כשר - איןנו נЄשל בזה בבת אחת. וכך אמרו חז"ל במסכת שבת (כח, ב): "כִּי אָמַנְתָּנוּ שֶׁהַצְּרָר הָרָע, הַיּוֹם אָמַר לְעוֹשָׂה כֵּן וּמְהֻרָּא אָמַר לוֹ עֲשָׂה כֵּן, עֲבֹוד עֲבֹודָה זָרָה".

אם כן, שואל הגרא"ח שמואלבץ צ"ל: איך ניתן להבין, שבחתא עבודה זרה פָּרוּ בְּנֵי הַדּוֹר אֲשֶׁר קִיבְּלוּ את התורה, כל כך מהר מהדריך? הרי בערך מסווג זה, אפילו אדם פשוט - נפילתו היא בשלבים ולא בפעם אחת, לא כל שכן ענק הרוח פָּבְנֵי הַדּוֹר הַהוּא!

הוא מסביר זאת כך: משעה שייצאו מצרים, משה היה הולך לפניהם ומונחים. לפעת, בא השטן וערבב את העולם (שבת פט, א), הראה להם שם שמה מת ומיטתו פורחת באוויר. כל ישראל היו שרויים בפחד ובהלה, לנגד עיניהם יש חושך, עין וערפל, וכל העולם נתון בערבוביא גדולה. לנוכח זאת, איבדו את עשותוניותם, שברורים ורצויכים על מות מהנים, פוחדים ומבוחלים למראיה הערבוביא והחווש. בקדודה זו, אז השטן הפילם לתהום הרוחני.

צרכיס אנו ללמד מנגפה זו ולימוד גדול. כאשר אדם מבוהל ואובד עצות, הריחו בסכנות נפילה - מאירא רמא לבירא עמייקתא ואז כל לו ליצר הרע להפיל אותו לדיווטה התחתונה.

כאשר מכחין אדם באיזו שהייה ירידיה במדרגתו, עליו להיזהר מאי לבל ינוק מעצם הירידה, יותר מהנוק שיגרם לו על ידי מצביו הירוד. אלא, יתחזק האדם במצבו - למרות שנחות דרגה הוא - וישמור על שיווי משקלו בכל מצב שיהיה שרווי בו. אז, יש תקווה שתהיה לאיש תקומה ויחזור למלعلا שעמד בה קודם לכן ואף ממעל לה.

וזה מה שאמרו חז"ל על שלמה המלך (סנהדרין כ, ב): "בָּסּוּף לֹא מֶלֶךְ אֶלָּא עַל מְקָלָו", דהיינו, אף לאחר הנפילה שהייתה לו, המציא לעצמו החכם מכל אדם תחכחות לבל יפלו ח"ו למגרי. מה עשה? נשאר מלך על מקלו, דבר זה סייע לו לשוב אל כסאו ואל מעמדו הרם. אילו היה מאבד את שלטונו על מקלו, לא היה שב למלאותו.

יהי רצון, שנלמד מחכינו ונשמר על עצמנו בכל מצב ובכל מדרגה.

ר' יצחק בן אבו

גיגילון זה מוקדש ע"י משפטות פוס שיחיו
לע"ג הסבota, מורת חייה פוס ע"ה בת ר' צבי אליעזר הלוי ז"ל
בלב"ע ט"ז באדר תשי"ב

כמו כן נתקבלה תרומה מאות משפטות רבניוביץ ובצר שיחיו
לע"ג האב, ר' עזרא אלתר ב"ר יוסוף מרדכי ביסטריצר ז"ל
בלב"ע י"ח באדר א' תשס"ה

גיגילון זה מוקדש ע"י ג' ברורה דוד תהוי
לע"ג אמונה מבורכה - ברטה בת אלה ע"ה
בלב"ע כ"א באדר א' תשס"ה
תנצבא"

על גודלי ישראל / נפתלי עירוי

רבי אלימלך מליזנסק
יום פטירתו כ"א באדר תקמ"ז

רבי אלימלך מליזנסק, נולד לאביו ר' אליעזר ליפא ליפמן בשנת תע"ז. להוריו, שחיו בכפר נוחבו לאמידים, היו שבעה בנים, שהמפורטים שבhem הם רבי אלימלך מליזנסק ואחיו רבי זושא מהאנפלוי. עד בטרם התפשטה החסידות בעולם היהודי, עסקו שני האחים בתורת הנטורה ובועלם בקבלה הארוי.

בחיל מהתהילך החתולות והחוודוכות, קיבלו שני האחים על עצם "גלוות". הם מנדזו מעיר לעיר ומכפר לכפר. במקומות בו שהו יוס אחד, לא שהו למחזרו. הם לבשו בגדיים פשוטים והסתירו את חכמתם וגדלותם בתורה. אחד הסייעו לקשורים בתקופת גלותם, מציג את הבנות שעל האדים קיבל את אשר נזר עליו באחבה.

פעס אחת, הגיעו רבי אלימלך ורבי זושא במלוך נזודיהם לפודקס. אחרי שהתפללו ערבית וسعדו לבם, עלו על משכבם על התנור שבבית המרוז שביבונדק, כנהוג בארצות הקור. עוד בטרם הספיקו להירודם, וכנסה לפונדק קבוצה של עגלונים - גוים. כטווב לבם בין החלו ללקוד. לפתע, הבחינו בשני היהודים השוכבים על התנור. מעתה, בכל סיוב שלם במחול, היו מצלפים על אחריו של רבי אלימלך, זה ששוכב קרוב אליו. כעבור מספר סיובים, אמר רבי זושא לרבי אלימלך: אלימלך אחוי, כבר חטפת מכות די, בוא נתחלף במקומותינו ואז יצלפו בי וילך ירוות. הגוים לא הבינו בחילופין ואז אמרו זה להזה: את זה השוכב כלפי חוץ כבר הלקינו מטפיך, בואו עתה נכה את השוכב בפניט. כך שוב קיבל רבי אלימלך את המכות.

במהלך נזודיהם, התוודע לרבי דב בער ממזריטש - תלמידו של ה"בעל שם טוב", וכן התקרכטו לחסידות והפכו להיות מרואה.

על אף עשירותו, שמר רבי אלימלך על פשוטות הליכותיו ועל קשריו עם המוני העם. בתקופה לפני שהתפרסם קרבי וכמנהיג של חסידים, היה סוחר. באונה תקופה נתג חתלבש בדרך הסוחרים ולהסתיר מעין-כל את גדלותו. והוא הרבה להיכנס לבתי מגורים שבתים הנטו פעים, כאשר שלאו אותו פעם, כיצד זה אין הוא מותבישי להיכנס למקומות כאלה ולהראות כאחד המתהוללים? ענה: על כך אמר כבר שלמה המלך בחכמתו: "טוֹב לְשָׁמָעַ גַּעֲרַתְּךָם, מַאֲשִׁישׁ שָׁמָעַ שִׁירְךָם" (קהלת ז, ה). כלומר, כאשר המוכיח והאומר דברי מוסר, הוא איש "שָׁמָעַ שִׁירְכָּם" - מבין גם בשירות הכסילים, קל יותר לקבל ממענו תוכחות מוסר.

כאשר התגלה רבי אלימלך התיישב בליזנסק ואלפי חסידים נהרו אליו לשם ממענו תורה. את תפיסתו לגבי הצורך באחדות ובהבנה של כל אחד, את כל אחד ובעיקר לדzon כל אחד לכפ' זכות, ביטה רבי אלימלך בתפילתו:

אדורה,
תע בלבנו, שנראה כל אחד מעלות חברינו ולא חסرون
ושנודבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניו,

ואל יעלה שום שנאה מאהד על חברו חיליה...
ותחזק אותנו באחבה אליך...

כאשר גלי וידעו לפניו, שיהוא הכל נחת רוח אליך...
אמן, כן ייה רצון.

לקוראים: מאמרים המופיעים ללא ציון שם הכותב, נכתבו על ידי חברי המערכת

חברי המערכת: הרוב אברהם פום, משה רות, נפתלי עירוי, יהודה מליק
העורך בסיעוע אברכי מלול ז"ד בדורמן" ללימודיו הוראה ודיניות, בית ספריא, רחובות

טלפון: 08-9412048

אתרם באינטרנט: www.pirsuma.com/siach

הדפסה: דפוס ש.ה.ר. רחובות טל. 08-9475106.

